

Sygn. akt III K 89/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska-Socha

Protokolant Monika Suhecka

przy udziale Moniki Skalskiej - Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2015 r.

sprawy:

D. S.

urodz. (...) w W.

syna J., G. z domu S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 16 grudnia 2014 r. w W., woj. (...), po uprzednim użyciu przemocy, poprzez kilkakrotne uderzenie nieustalonym przedmiotem w głowę pracownika ochrony salonu (...)T. J.– M. S. oraz uderzaniu go rękoma po ciele, czym spowodował u pokrzywdzonego ranę tłuczoną powłok głowy naruszającą czynność narządów ciała na czas krótszy aniżeli dni siedem, usiłował zabrać w celu przywłaszczenia pieniądze w nieustalonej kwocie, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec stanowczej obrony pokrzywdzonego, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 21.02.2002 r., sygn. akt III K 213/01 za czyn z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 5 lat pozbawienia wolności i za czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. przy przyjęciu art. 91 § 1 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności i karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 27 marca 2001 r. do dnia 24 marca 2003 r., od dnia 10 sierpnia 2003 r. do dnia 13 sierpnia 2005 r., od dnia 12 maja 2006 r. do dnia 27 lutego 2007r. i od dnia 22 października 2010 r. do dnia 5 stycznia 2011 r.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 64 § 2 k.k.

I. oskarżonego D. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za czyn ten na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego D. S. kary pozbawienia wolności zalicza okres tymczasowego aresztowania oskarżonego od dnia 17 grudnia 2014 r. do dnia 16 marca 2015 r.,

III. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca T. J. płytę CD-R marki Maxell z zapisem nagrania z dnia 16 grudnia 2014 r. przy ulicy (...)w W.,

IV. zwalnia oskarżonego od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa i nie wymierza mu opłaty.

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny :

Pokrzywdzony M. S. jest pracownikiem ochrony firmy (...) z siedzibą w W. i aktualnie dozoruje lokal (...) przy ul. (...) w W. będący własnością T. J.. W dniu 15 grudnia 2014r. o godz. 18.00 M. S. rozpoczął służbę w tym lokalu . Po godz. 2.00 w nocy do lokalu przyszedł znany pokrzywdzonemu z widzenia oskarżony D. S., który przez około pół godziny grał na automatach . W tym czasie przy maszynach obecni byli inni klienci, którzy opuścili lokal około godz. 4.00. Oskarżony pozostał jedynym klientem lokalu i przekazał M. S. swój dowód osobisty prosząc o pożyczanie mu pod zastaw tego dowodu pieniędzy na dalszą grę. Pokrzywdzony odmówił pożyczki informując, że nie pożycza pieniędzy graczom . Oskarżony pozostawił na blacie swój dowód osobisty . O godz. 4.36 pokrzywdzony zaczął zamiatać lokal. W tym czasie oskarżony stał przy blacie, a kiedy pokrzywdzony odwrócił się kucając pod szafkę, wówczas oskarżony wyciągnąwszy z kieszeni kurtki nieustalony przedmiot o długości 30-40 cm uderzył nim pokrzywdzonego kilka razy w tył głowy . Podczas uderzeń oskarżony kilkakrotnie krzychał do pokrzywdzonego

„ oddasz kurwo pieniądze ”. Pokrzywdzony w obronie własnej zaczął szarpać się z oskarżonym, który nadał uderzał go w głowę nieustalonym przedmiotem oraz rękoma po ciele . M. S. wypchnął oskarżonego w kierunku drzwi wejściowych do lokalu i nacisnął przycisk alarmu a następnie zamknął drzwi od wewnątrz. Po zdarzeniu grupa interwencyjna powiadomiła Policję przekazując pozostawiony w lokalu dowód osobisty oskarżonego. Pokrzywdzony korzystał z pomocy lekarskiej w (...) Szpitalu im. A. (...) w W., gdzie został zawieziony karetką Pogotowia (...). W wyniku zdarzenia pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci rany tłuczonej powłok głowy, które naruszyły czynności narządów jego ciała na czas poniżej 7 dni. O zdarzeniu powiadomiono właściciela lokalu T. J..

Dowód:

zeznania świadka M. S./k- 7-8, 53-54, 115-116, 155-156/

zeznania świadka T. J./k- 19/

zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa/k- 2/

protokół oględzin/k- 9/

protokół odtworzenia nagrania /k- 60/

wydruk zdjęć z nagrania /k-61-63/

karta informacyjna SOR/k- 11/

opinia biegłej z zakresu medycyny sądowej H. S./k- 99/

wyjaśnienia oskarżonego /k- 68-69, 73-74, 154-155/

Oskarżony D. S. został zatrzymany w dniu 17.12.2014r.

Dowód:

protokół zatrzymania osoby/k- 16/

Oskarżony D. S. był dotychczas wielokrotnie karany sądownie , w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 21.02.2002 r., sygn. akt III K 213/01 D. S. został skazany za czyn z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 5 lat pozbawienia wolności i za czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. przy

przyjęciu art. 91 § 1 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności i karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 27 marca 2001 r. do dnia 24 marca 2003 r., od dnia 10 sierpnia 2003 r. do dnia 13 sierpnia 2005 r., od dnia 12 maja 2006 r. do dnia 27 lutego 2007r. i od dnia 22 października 2010 r. do dnia 5 stycznia 2011 r.

Dowód:

dane o karalności oskarżonego /k- 80-81/

wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 21 lutego 2002r. wraz z danymi o odbyciu kary /k- 101-103/

wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 18 czerwca 2010r./k- 30-33/

wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 25 stycznia 2007/k- 91-92/

wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 8 lutego 2008r./k- 94-95/

Oskarżony D. S.w pierwszych wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym w dniu 18 grudnia 2014r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że z tego dnia nie pamięta żadnych zdarzeń, ponieważ był pod wpływem alkoholu. Podał, że zdarzało się ,że chodził do salonu gier przy ul. (...). Po okazaniu mu dowodu osobistego ujawnionego w lokalu oskarżony rozpoznał ten dowód i wskazał, że nie wie skąd znalazł się on na miejscu zdarzenia podając , że może to zrobił. /k- 69/ . W trakcie posiedzenia sądu w przedmiocie rozpoznania wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania oskarżony D. S.wskazał, że nie zaprzecza zdarzeniu choć go nie pamięta , nie potrafi odnieść się do zarzutu , wypił alkohol w postaci wódki i piwa. /k- 73-74/. Słuchany przed sądem oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień .Podał, że nic nie pamięta/k-155/. W trakcie przesłuchania pokrzywdzonego oskarżony przeprosił go za to co się stało /k-155/

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył, co następuje :

Sprawstwo i wina oskarżonego D. S.co do popełnienia zarzucanego mu czynu nie może budzić żadnych wątpliwości. Ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie sąd poczynił w oparciu o zeznania świadka M. S., zeznania świadka T. J., zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, protokół oględzin, protokół odtworzenia nagrania, wydruk zdjęć z nagrania, kartę informacyjną SOR, opinię biegłej z zakresu medycyny sądowej H. S.oraz częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. S.. Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka M. S., który na każdym etapie postępowania opisywał zdarzenie w lokalu przy ul. (...)w W.każdrazowo przedstawiając w ten sam sposób jego przebieg . Zeznania świadka są konkretne, rzeczowe, spójne i konsekwentne . Świadek M. S.znał wcześniej oskarżonego z widzenia, ponieważ był w tym lokalu. Pokrzywdzony wskazał na sposób zachowania oskarżonego, cytował słowa jakie wypowiadał do niego oskarżony , mówiąc czego się domagał oraz przedstawił własną reakcję na powyższe. Zeznania świadka M. S.potwierdzają zeznania świadka T. J., któremu pokrzywdzony zdał relację ze zdarzenia i który odtworzył jego przebieg z monitoringu usytuowanego w klubie a nadto korespondują z pozostałymi dowodami w tym protokołem odtworzenia nagrania, wydrukiem zdjęć z nagrania, kartą informacyjną SOR i opinią biegłej z zakresu medycyny sądowej H. S.. Jak wynika z opinii biegłej sądowej H. S.obrażenia jakich doznał pokrzywdzony powstały od działania narzędzia tępego lub tępokrawędzistego i mogły powstać w okolicznościach podanych przez pokrzywdzonego. Opinia biegłej została sporządzona w sposób rzetelny, w oparciu o akta sprawy, w tym dokumentację medyczną, jest pełna i jasna a wnioski z niej wypływające zostały przekonująco i logicznie uzasadnione. Oskarżony D. S.przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i tą część jego wyjaśnień sąd uznał za wiarygodną . Natomiast postawa procesowa oskarżonego i zasłanianie się niepamięcią spowodowaną upojeniem alkoholowym zdaniem sądu stanowią przyjęta przez oskarżonego linię obrony.

Przeprowadzone w niniejszym postępowaniu dowody dały podstawę do uznania oskarżonego D. S.za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 13§1 kk w zw. z art. 280§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk . Zachowanie oskarżonego polegające na używaniu względem pokrzywdzonego M. S.przemocy w postaci uderzania nieustalonym przedmiotem po głowie było działaniem w celu dokonania zaboru temuż pieniędzy w

nieustalonej kwocie. Oskarżony zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonego, który stanowczo bronił się przed napastnikiem wypychając go z lokalu. Powyższe zachowanie wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 13§1 kk w zw. z art. 280§1 kk . Oskarżony nadto poprzez uderzenie M. S.nieustalonym przedmiotem w głowę spowodował u niego obrażenia ciała w postaci rany tłuczonej powłok głowy, które naruszyły czynności narządów jego ciała na czas poniżej 7 dni a zatem działanie oskarżonego wyczerpało także znamiona przestępstwa z art. 157§2 kk Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim a przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że zachowanie oskarżonego jednoznacznie wskazuje, bez żadnych w tym zakresie wątpliwości, na cel, do jakiego zmierzał. Oskarżonemu w czasie popełniania czynu zabronionego należy przypisać winę ; okoliczności wyłączające zawinienie po stronie oskarżonego nie zachodzą.

Sąd uznał, że oskarżony nadto dopuścił się zarzucanego mu czynu w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w art. 64§2 kk .

Wymierzając oskarżonemu D. S.karę sąd wziął pod uwagę szereg okoliczności wpływających na jej wymiar. Jako okoliczność obciążającą sąd uznał znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, który cechował się dużym poziomem brutalności i bezwzględności. Oskarżony uderzył pokrzywdzonego nieustalonym przedmiotem w głowę powodując u niego obrażenia ciała . Nadto jako obciążające sąd uznał dotychczasowy sposób życia oskarżonego, w tym wielokrotną karalność oraz dopuszczenie się go w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa. Jako okoliczność łagodzącą sąd uznał przyznanie się oskarżonego do popełnienia czynu . Przeproszenie pokrzywdzonego na rozprawie główniej zdaniem sądu nie miało nic wspólnego z krytycznym stosunkiem oskarżonego do czynu, ale determinowane było chęcią uzyskania najkorzystniejszego dla siebie rozstrzygnięcia. Stąd też owo przyznanie nie może być potraktowane jako szczerza skrucha. Wymierzając oskarżonemu karę sąd baczyl by była ona adekwatna do osobowości, właściwości i warunków osobistych oskarżonego, stopnia jego zawinienia oraz stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu. Ponadto sąd uwzględnił cele zapobiegawcze i wychowawcze, które orzeczona kara pozbawienia wolności ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa - mając na względzie przede wszystkim środowisko. Oskarżony jest przestępcą zdemoralizowanym, wielokrotnie karany, który nie wyciągnął żadnych wniosków z dotychczasowych skazań oraz faktu wielokrotnego odbywania kar pozbawienia wolności, dla którego popełnianie przestępstw stało się sposobem na życie. Dotychczasowe skazania oskarżonego a także odbywanie przez niego kary pozbawienia wolności nie spełniły oczekiwanych rezultatów, czego dowodem jest przedmiotowe postępowanie i co wskazuje na priorytety życiowe oskarżonego. W ocenie sądu wymiar kary orzeczony został w taki sposób by cele kary zostały zrealizowane w optymalnym stopniu. Mając na względzie przewagę okoliczności obciążających po stronie oskarżonego orzeczona kara w wymiarze 6 lat pozbawienia wolności nie może być uznana za rażąco surową.

Na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności sąd zaliczył tymczasowe aresztowanie oskarżonego.

Na podstawie art. 230§2 kpk zwrócono płytę CD jako zbędną dla dalszego postępowania osobie uprawnionej- T. J. . Sąd zwolnił oskarżonego od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu państwa i nie wymierzył mu opłaty. Powyższe rozstrzygnięcie oparto o przepis art. 624§1 kpk uznając, iż uzasadnia to sytuacja materialna oskarżonego , który od 17 grudnia 2014r. jest tymczasowo aresztowany a przed osadzeniem a areszcie utrzymywał się z prac dorywczych .